

SOMOGYI ZSOLT 2019.11.18 23:31

Sors – Somogyi Zsolt jegyzete

Nem hárítom el a felelősséget: mi, újságírók koptatjuk el a jelzőket. Hallom a tévében, mondják a rádióban, olvasom a kollégáimtól: sorsdöntő meccs lesz kedden! Kérem, nézzék el nekem, ha már hidegrázásom van ettől a jelzőtől. Rendkívüli a tét, kulcsfontosságú a meccs, elképzelhetetlen élmény lenne Budapesten Eb-csoportmérkőzésen szorítani a srácoknak, ez mind igaz, egyetértek – de a meccs nem sorsdöntő.

A sorsunkat – azt kell mondjam, sajnós – nem a cardiffi kilencven perc befolyásolja. Sorsdöntő volt a norvégok elleni pótselejtező – hányszor hallottuk ezt? Igen, 2016, Franciaország örök emlék, de mondja meg valaki: a sorsunk, a futballunk sorsa jobbra fordult? Jobb lett a bajnokság, több lett a néző, az Eb hősei a topbajnokságokba kerültek, az akadémiákból immár a nemzetközi szinten is teljesíteni képes gyerekek jönnek elő? Nem, sajnós a sorsunk nem lett sokkal jobb: kikaptunk Andorrától egy évvel az Eb után, két meccsen nulla pont Szlovákia ellen...

Ismétlem: rendkívül fontos meccs a keddi, de a sorsunkat, vagyis a labdarúgásunk hosszú távú jövőjét nem befolyásolja a végeredmény. A sorsdöntő kérdés sokkal inkább az, hogy mikor kezdjük el a sportágba ömlő pénzt ésszel használni?* Ne közepes légiósokra költsünk, hanem szakemberekre, akik értik, hogy mire van szükség a mai modern nemzetközi futballban, és akik látják, melyik mai hat-nyolc-tíz éves srác alkalmas erre (biztosan a legmagasabb, a legerősebb?), és azt is tudják, mit kell ezzel a sráccal a következő nyolc évben tenni.

A futballunk sorsát csakis ez befolyásolja. Emlékszem a jégkorongedzőre, aki a tét bénító erejére kifakadt: „A bátyám katona, húsz emberért felelt Irakban, ha egy sikátorból jobbra fordulnak, senki sem tér haza a családjához, ha balra, életben maradnak – ő hozott döntést nyomás alatt, a sportoló élvezze, amit csinál.”

Egyetértek: a halálraítélt a kegyelmi kérvénye után választ kap az államfőtől, na azt a borítékot kinyitni sorsdöntő – a Wales elleni „csak” fontos selejtező. De persze üvölnének a boldogságtól, ha győznénk! A futballrendszerünk nemigen működik, látjuk, két védő kiesik, és máris nagy a baj.

Azon dolgozzunk, hogyan neveljünk minőségi játékost, ahelyett, hogy vennénk egyet – ez a sorsdöntő kérdés.

** Erről a következő vicc jutott eszembe:*

- *Tud maga hegedülni?*

- *Én? Nem!*

- *És ha megfizetjük,,!?*

:)

N.J.